

Пейо Яворов
Хайдушки песни

На Гоце Делчев

I

Ден денувам – кътица потайни
нощ ношувам – пътища незнайни;
няма тато, нито мама –
тато да ругае,
мама да ридае...
Леле моя
ти Пирин планино!
Море черно
цариградско вино.

С враг врагувам – мяра според мяра,
с благ благовам – вяра зарад вяра;
нямам братец, ни сестрица –
братец да ме хвали,
а сестра да жали...
Леле моя
сабя халосия!
Море люта
одринска ракия.

Бог богува – нека си богува,
цар царува – века ли царува?
Нямам либе, първа обич –
мене да очаква
и да ме оплаква...
Леле моя
пушка огнебойка!
Море тънка

солунска девојка.

II

Да бяха, либе, да бяха,
да бяха злато ковано
твоите руси косици...
Мяна бих сторил мило за драго
хранена коня,
мяна за благо,
турци да гоня!

Да бяха, либе, да бяха,
да бяха огън елмази
твоите черни очици...
Мяна бих сторил мило за драго
пушка бойлия,
мяна за благо,
турци да бия!

Да бяха, либе, да бяха,
да бяха маргар мъниста
твоите бели зъбици...
Мяна бих сторил мило за драго
сабя по воля,
мяна за благо,
турци да коля!

III

– Хубава горо – пуся,
де гиди пушка бойлия.
Връщат се хора от пазар,
мина ще Лазо чифлигар;
ей бука листи отрони –
куршум ще Лаза догони,
войвода.

– „Връщат с хора от пазар,
мина ще Лазо чифлигар;
бре бука листи отрони –

прокоба.
курум ще Лазо догони
за в гроба...
А палък ми пали главата,
мъка ми мъчи душата,
дружино.“

– Пръте за крушка трънушка,
де гиди клетва хайдушка.
Знаен е Лазо по света,
черен изедник и в кръвта;
ей зло на злия въздава
юнак, що шета за слава,
войводо.

– „Знаен е Лазо по света,
черен изедник и в кръвта;
бре зло на злия въздава –
и нека! –
Юнак, що шета за слава
навекa...
А жал ми е жалост-умора,
Лазова щерка изгора,
дружино.“

IV

Сън сънуваш, ой нерадост,
опустяла младост,
гроб в усоя, гроб сирашки
под шумата гъста.
И на гроба, ой нерадост,
опустяла младост,
кръстоклоне – кръст юнашки,
и пиле на кръста.

Заран пиле, ой нерадост,
опустяла младост,
пей, нарежда как сирака
сирашки е минал.

Вечер пиле, ой нерадост,

опустяла младост,
пей, нарежда как юнака
юнак е загинал.

Сън сънувах, ой нерадост,
опустяла младост,
сън сънувах, сън прокоба –
сънувах си гроба...

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7076>]